

# SULEIKA NAMEH

## LLIBRE DE SULEIKA

A la nit, em vaig pensar  
que en somnis veia la lluna;  
i quan em vaig despertar  
el sol va sortir tot d'una.

## INVITACIÓ

No cal que fugis quan ve el dia  
perquè el dia que assoliràs  
no és pas millor que el d'avui;  
però si et complaus a aturar-te  
allà on arracono el món  
per atreure el món cap a mi,  
de cop amb mi tindràs alberg:  
demà és demà, i avui, avui,  
i el següent i el que ja ha passat  
ni rapeix res ni res cobeja.  
Queda't, doncs, amb mi, amor meu,  
perquè ho duus tot i tot ho dónes.

\*

Que Iussuf encisà Suleika  
no ha de fer estrany; era jove,  
la joventut obté el que vol;  
era bell, encisador, diuen,  
era bella, es feien feliços.  
I tu, que tant m'has fet glatir,  
joves llambrecs roents em llances,  
m'estimes ara, em fas feliç  
després, i això ho he de cantar,  
per mi et diràs sempre Suleika.

\*

Com que ara et dius prou bé Suleika,  
també jo cal que tingui un nom.  
Quan l'estimat vulguis cantar,  
el seu nom ha de ser Hatem.<sup>1</sup>  
Però que se'm conegui així  
no és pas per fer-me notar:  
qui es diu cavaller de sant Jordi  
no és pas perquè es cregui sant Jordi.<sup>2</sup>  
Pobre com sóc, no puc pas ser  
Hatem Thai,<sup>3</sup> el més generós;  
tampoc vull ser Hatem Zograi,<sup>4</sup>  
dels poetes vius, el més ric.  
Però el fet que em fixi en tots dos  
no és res que em sigui blasmable:  
del goig, rebre i donar-ne els dons  
serà sempre el més gran plaer.  
Fruint l'amor de l'un amb l'altre  
serà el delit del paradís.



HATEM

L'ocasió no fa el lladre,  
és ella el lladre pitjor,  
car de l'amor m'ha robat  
el que me'n quedava al cor.

A tu, te me l'ha retut  
de ma vida el goig més gran,  
i ara, dels meus dies, mísera,  
res n'espero, com de tu.

Però ja sento recança  
al carboncle dels teus ulls  
i assaboreixo als teus braços  
un destí renovellat.

\*

SULEIKA

Feliç, del teu amor sadolla,  
no em reca gens l'ocasió;  
mal que per tu fos una lladre,  
com m'alegro del que et robà!

¿I per què dir-ne un lladronici?  
Dóna-te'm perquè vols donar-te'm;  
com em creuria de bon grat...  
d'haver estat jo qui t'ha robat.

El que has donat perquè has volgut  
et serà esplèndida corona;  
la meva pau, l'or de ma vida,  
contenta te'ls dono, agafa'ls.

No te'n riguis! No gens te'n planyis!  
¿Oï que l'amor ens fa més rics?  
És quan et tinc entre els meus braços  
que sóc la més feliç de totes.

\*